

Hele verden kalder

("Malins milde öga")

Tekst: Erik Bøgh 1822-99

Melodi: Isidor Dannstrøm 1812-97

1.

Hele verden kalder
barndomstiden skøn og blid.
Uh, den barnealder
er en rædsom tid!
Bøger, lektier, skolegang,
præk og skænd og tvang!
Gud ske lov, jeg ved da,
at det snart en ende får,
thi på næste fredag
er jeg fjorten år.

2.

Kan der tænkes værre
plage end at høre på,
at en voksen herre
kalder en: "den små?"
Ja, der er sågar endnu
dem, der sige: "du!"
Sligt er jeg nu ked af,
og ved Gud, det siger jeg:
længer end til fredag
tåler jeg det ej.

3.

Andre konversere -
jeg får aldrig talt et ord,
og jeg ved dog mere,
end de fleste tror.
Vil jeg stundom tale med,
har jeg straks fortræd -
synes De måske da
ikke det er tyranni?
Men, lad gå! på fredag
så er det forbi.

4.

Tænk, jeg kom i vinter
på et bal og klædt i blåt,
og min dragt var splinter-
ny og sad så godt.
Men der inklinerte ej
fler end tre for mig!
Gud, hvor jeg blev vred da
det var drenge alle tre,
men, pas på! På fredag
skal de bare se.

5.

Til min søster Dorthe
gør jo alle herrer kur,
og når hun er borte,
hvem står så for tur?
Tiden løber - tænk hvor rart:
påske kommer snart.
Jo vi skal vel se da
frøknen, som i kirken står!
Gud ske lov, på fredag
er jeg fjorten år.